

tryllet mig, og Vejret har i de sidste Dage været saa prægtigt, at jeg ikke har kunnet rive mig løs. Jeg skal forøvrigt spare dig for en Beskrivelse af mine Bjærgudflugter; jeg veed, at intet er i Længden saa trivielt som Rejseberetninger. Dit Brev, der var sendt til Dresach, har jeg modtaget her og takker dig mange Gange for det. At min Bog er bleven affejet af Dagspressen med et Par overlegne Linjer, er kun, hvad jeg havde ventet. Men du skriver, at den i »Industritidende« skal have været Genstand for en længere, ondartet Nedraking af en Anonym. Det er naturligvis »Det gudvelbehagelige Tabelværk«, der har været paa Spil. Jeg vidste, at han ventede paa denne Lejlighed til at give sit Dværgehad Luft. Du sender mig jo Bladet, naar du har faaet fat i det. Det skal more mig at se, hvad det Fæ har faaet smurt sammen.

Blot disse Linjer idag. Iaften rejser jeg herfra og er altsaa i Dresach imorgen.

*

*

*

Det blev dog hverken den Dag eller den næste, at Per kom bort. Sagen var den, at han ved hint Bryllupsgilde havde gjort Bekendtskab med en ung Pige, hvis solbrunede Arme holdt ham fangen. Det var en djærv Bondepige, lidt klodset af Bygning, som Alpernes Kvinder gerne er, med